

#aCasaAmbDéu

Eucaristia d'infants

Diümenge II de Pasqua (A): Mt 28,1-10

Hola famílies, temps per reinventar-se!

Continuem confinats i confiats! Us proposem una nova imatge. Aquest cop il·lustra la primera lectura, que ens parla de la vida de les primeres comunitats. Aquestes primers comunitats tenien una experiència religiosa molt domèstica i ens poden inspirar la manera de com podem viure nosaltres el ser cristians i com ser comunitat.

Recordeu, abans de començar

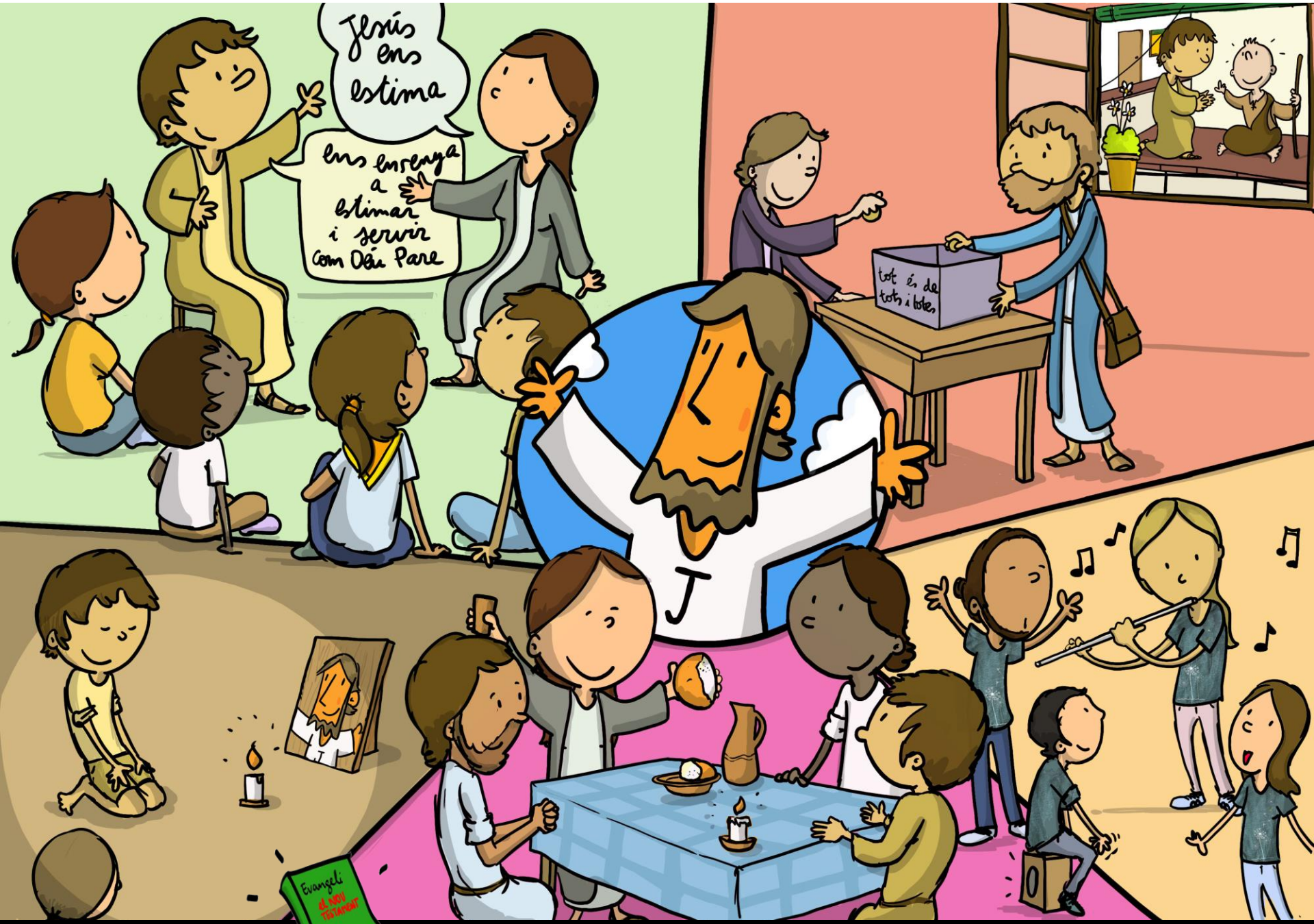
1. Estaria bé trobar el moment i el lloc
2. Podríem condicionar el lloc amb coixins o una catifa, una Bíblia, una icona, una espelmeta... Fem d'aquest espai el raconet de pregària de la casa, el nostre petit oratori. Per fer-ho ens podem ajudar dels mateixos nens i nenes. Els podem preguntar com podríem arreglar aquest espai perquè ens ajudi a tenir serenor i ens ajudi a fer pregària.
3. I abans de començar és important fer una estona de silenci. Potser podríem començar escoltant un cant, com "Som testimonis de resurrecció". Podem compartir els sentiments que tenim, el convivim aquests dies, de que val la pena demanar perdó a Déu i els altres, de que donarem gràcies...

Lectura dels Fets dels Apòstols

Ac 2, 42-47

Els germans eren constants a assistir a l'ensenyament dels apòstols, a posar en comú els seus béns i a reunir-se per partir el pa i per a la pregària. Tothom sentia un gran respecte, i els apòstols feien molts prodigis i miracles. Tots els creients vivien units i tenien en comú tots els seus béns; venien les seves propietats i les altres coses que posseïen per distribuir entre tots el diner, segons les necessitats de cadascú. Cada dia assistien unànimement al culte del temple. Després, a casa, partien el pa i prenién junts el seu aliment amb senzillesa i alegria, cantant les lloances de Déu. Tot el poble els apreciava. Cada dia el Senyor afegia nova gent a la comunitat perquè fossin salvats.

Lectura dels Fets dels Apòstols: Ac 2,42-47

El dibuix i el comentari

- “Els germans eren constants a assistir a l’ensenyament dels apòstols”. Els primers cristians es diuen entre ells germans. Aprenen dels amics de Jesús. On aprenem nosaltres les coses de Jesús, qui ens les explica? Què deurien explicar els amics de Jesús sobre Jesús?

- I diu que posaven en comú tot el que tenien. A casa tot ho compartim, tot és de tots. Us imagineu tothom compartint-ho tot? De fet compartim el cel, la muntanya, la platja. Si tot és de tots, per què a vegades ens costa compartir? Recordes haver-te sentit feliç quan algú ha compartit alguna cosa amb tu?

- “Eren constants a la pregària”. Constant vol dir que ho feien sempre, en una estona que havien acordat. Constant no vol dir un dia sí i quan me’n recordi hi torno. Soc constant a pregar Déu, a dedicar-li un temps per donar-li gràcies o per demanar-li per algú?

- “Eren constants a reunir-se per partit el pa”. Ara no podem anar a l’Església, a reunir-nos amb la resta de la comunitat i compartir el pa. Potser aquests dies, abans de dinar i de sopar podríem parar un moment i donar gràcies a Déu pel pa que tenim. T’animes a beneir la taula? Us animaríeu a casa a cantar o fer una petita pregària abans de dinar? T’animes a escriure una benedicció de taula?

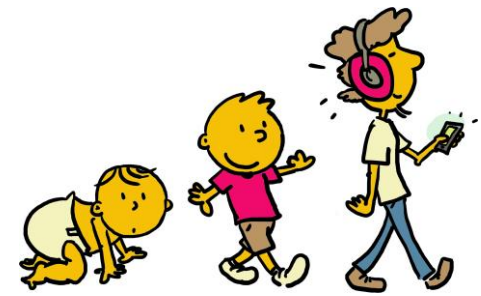

- “Els apòstols feien molts prodigis i miracles”. Segur que els deixebles ajudaven a molta gent. Saps quines coses fan alguns membres de la comunitat per ajudar els altres?

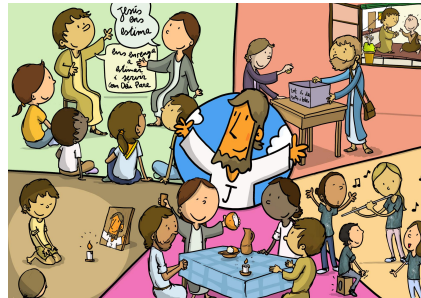

- “Cantant les lloances de Déu”. Podries fer una llista d’algunes coses que podríem donar gràcies a Déu? Podries escriure una oració o acabar recitant junts aquesta: “Gràcies Pare, perquè tot ho has fet bé. I gràcies pel regal de viure en comunitat. En la comunitat aprenem a viure com Jesús: pregant, compartint, ajudant i partint el pa. Gràcies perquè la comunitat ens fa ser més amics del teu fill Jesús”.

Adjuntem

1. Dibuix en color

2. Dibuix en blanc i negre

3. Un Jesús que ens pot servir d'icona al raconet de pregària.

